

РЕШЕНИЕ

№ 4099

гр. София, 23.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **11880** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ № [ЕГН] от 07.07.2014 г., поправен с РА за поправка № 1443322 от 06.08.2014 г., издадени от П. Г. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии”, дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., възложила ревизията, и С. С. Цинцарска, на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията, изменен и потвърден с решение № 1856/17.10.2014 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С..

РА се оспорва, в частта, изменена и потвърдена с решението на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С... Сочи се, че РА е издаден в нарушение на чл. 2, чл. 3, чл. 5 и чл. 6 от ДОПК. Излагат се подробни доводи по отношение на процесните доставки, като се сочи, че неправилно органите по приходите са отказал право на приспадане на данъчен кредит, позовавайки се на нормата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. Посочва се, че аргументите на ревизиращите органи не представляват основание за отказ на данъчен кредит и противоречат на практиката на Съда на ЕС. Счита се, че ревизиращите са отказали правото на приспадане на данъчен кредит въз основа на предположения и неправилни анализи, като в хода на производството са събрани достатъчно доказателства /фактури, договори, протоколи/, сочещи наличие на реално осъществени доставки на услуги по смисъла на ЗДДС. В съдебното производство оспорваният се представлява от адв. Г.

И., който моли обжалваният ревизионен акт да бъде отменен по съображенията, изложени в жалбата. Претендират се направените по делото разноски съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответната страна – директор на Дирекция "ОДОП" – С., в писмена молба, чрез процесуалния си представител юрк. С., изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1310189/07.11.2013 г., издадена от П. Г. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии”, дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.06.2009 г. до 31.07.2013 г. Заповедта е връчена на 13.11.2013 г. на упълномощено лице, като същата е изменена със ЗВР № 1400204/09.01.2014 г., ЗВР № 1401172/11.02.2014 г. и ЗВР № 1401980/11.03.2014 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № 1401980/28.04.2014 г. Ревизираното лице е упражнило правото си по чл.117, ал.5 от ДОПК и е подало писмено възражение срещу издадения РД с приложени към него доказателства. Същите са обсъдени в мотивите на акта и е преценено за частично основателно.

Ревизията приключва с РА № [ЕГН] от 07.07.2014 г., издаден от П. Г. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии”, дирекция „Контрол” при ТД на НАП - С., възложила ревизията и С. С. Цинцарска, на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията.

Издаден е и РА № 1443322 от 06.08.2014 г. за поправка на ревизионен акт № [ЕГН] от 07.07.2014 г., с който са коригирани допуснати грешки при отразяване на суми в таблица 1 и таблица 2, възстановени след приключила процедура по приспадане за данъчни периоди от м. 06.2009 г. до м. 09.2009 г. с Акт за прихващане или възстановяване.

С РА е определен резултат ДДС за възстановяване в размер на 111 057,07 лв. при деклариран от дружеството резултат ДДС за възстановяване в размер на 153 668,85 лв. Извършената корекция е в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 15 017,12 лв. по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], и начислен ДДС в общ размер на 26 927,43 лв., на основание чл. 86, ал 1 и ал. 2 и чл. 88, ал. 1 от ЗДДС.

На основание чл. 37, ал. 3 и чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизирания субект са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. № 24-02-148/21.11.2013 г. и № 24-02-1481/31.01.2014 г., с което са изискани първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри и търговска документация. В указаните срокове са представени документи, описани подробно в РД. На 10.01.2014 г. и 23.01.2014 г., ревизиращият екип е посетил счетоводството на [фирма], находящо се в [населено място], [улица], за което са съставени съответно Протокол № 0184634/1400890/10.01.2014 г. и Протокол № 0816065/1402821/23.01.2014 г.

Установено е, че [фирма] е издало данъчен документ към контрагента [фирма] с

ЕИК[ЕИК], а именно фактура № 1/04.02.2013 г. с начислен ДДС в размер на 22 431,17 лв. В следствие към фактурата е издадено кредитно известие /КИ/ № 2/01.03.2014 г., с ДДС с отрицателен знак в размер на 22 431,17 лв. Във връзка с това на [фирма] е извършега насрещна проверка, документирана с Протокол за извършване на насрещна проверка /ПИНП/ № 2200-18-1400204-11/21.02.2014 г. На дружеството е връчено ИПДПОЗЛ, в отговор на което са представени документи, описани в РД.

От писмените обяснения се установява, че [фирма] е получило фактура № 1/04.02.2013 г. на стойност 134 587,00 лв. от [фирма], за извършен ремонт в помещение в [населено място]. Представено е и допълнително споразумение, в което двете дружества се споразумяват, вместо заплащане на извършената услуга, [фирма] да предостави на [фирма] да извършва самостоятелна търговска дейност в новата игрална зала, собственост на [фирма], в резултат на което да регистрира собствен касов апарат. Посочено е, че по тази причина [фирма] е издало и КИ № 2/01.03.2013 г. Пояснено е, че за СМР няма сключен договор между двете дружества, единствено е подписан Протокол за приемане на извършените работи.

След преглед на представените от ревизираното лице счетоводни и търговски документи, органът по приходите е констатирал, че е налице протокол за установяване на извършени СМР на обект игрална зала в [населено място], [улица]. Видно от същия, инвеститорът [фирма] възлага на изпълнителя [фирма] да извърши доставка и монтаж на отоплителна вътрешна, инсталация; доставка и монтаж на окачен под и мокет; доставка на системи за видеонаблюдение, озвучаване, охрана С. и пожароизвестяване; доставка на хомогенна винилова настилка; транспорт В. - С.. Общата стойност на услугите е в размер на 112 155,83 лв. и ДДС в размер на 22 413,17 лв. Установено е, че протоколът е подписан от П. В. Н. за изпълнителя и е положен печат на [фирма]. Липсва подпис на инвеститор, както и няма отбелязана дата на съставяне. Ревизираното лице е посочило, че поради неплащане от страна на [фирма] на стойността по фактурата се е стигнало до издаване на въпросното КИ. Като доказателства е приложено Споразумение, според констативната част на което, дружествата признават извършените от страна на [фирма] строително-монтажни услуги. Приложено е копие на Приложение 1, което представлява списък на извършените от [фирма] дейности, а именно: доставка и монтаж на отоплителна вътрешна инсталация; доставка и монтаж на окачен под и мокет; доставка на системи за видеонаблюдение, озвучаване, охрана С. и пожароизвестяване; доставка на хомогенна винилова настилка; транспорт В. - С.; доставка и монтаж на преградни стени; доставка и монтаж на водопроводна и канализационна инсталация; изготвяне на проект за преустройство; доставка и монтаж на стъклени и алуминиеви врати.

Като обстоятелство, довело до издаване на КИ е записано анулиране и обезсилване на Протокол обр. 19 и фактура № 1/ 04.02.2013 г.

От представените писмени обяснения от дружеството клиент става ясно, че не е налице разваляне и неосъществяване на сделката, а вътрешна договореност между страните по отношение на разплащането.

Ревизиращият екип е счел, че поради факта, че между лицата е постигнато съгласие за приемане на услугата и тя е действително извършена от [фирма], и е приключила с постигнат и установен резултат, същата не може да бъде анулирана и обезсилена с подписаното споразумение. Според органа по приходите, споразумението предполага, че между страните са договорени условия, които попадат в хипотезите на бартер, разписани в чл. 130 от ЗДДС.

Предвид изложеното, ревизиращият екип е счел, че КИ № 2/01.03.2013 г. е издадено без основание и в нарушение на изискванията на чл. 115, ал. 3 от ЗДДС. Поради това начисленият ДДС в размер на 22 413,17 лв. с отрицателен знак не следва да намери отражение в резултата за съответния данъчен период съгласно разпоредбата на чл. 88, ал. 1 от ЗДДС.

Във връзка с извършването на ремонтните дейности на обект - игрална зала в [населено място], ревизираното лице е наемало отделни подизпълнители, като по издадените от тях фактури е ползвало право на приспадане на данъчен кредит, както следва:

-в размер на 1 267,83 лв. по 7 фактури, издадени от [фирма] с ЕИК 10273339, през периоди м. 07, м. 09 и м. 10.2012 г., и м. 01.2013 г., с предмет на доставката авансово плащане, изработка, доставка и монтаж на стъклени и алуминиеви врати на обект - игрална зала в [населено място], [улица] ремонт.

-в размер на 2 187,43 лв. по 6 фактури, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК] през периоди м. 08.2010 г., м. 08, м. 09 и м. 10.2012 г. с предмет на доставката плащане по договор от 12.07.2012 г. и анекс б; доставка и монтаж на материали по спецификация; вграждане на висящо биде, на термостат; стенно коляно и смесителен кран, т. е. изграждане на водопроводна и канализационна инсталация.

-в размер на 318,50 лв. по фактура, издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] през м. 07.2012 г. с предмет на доставката аванс, доставка и монтаж на преградни стени на санитарни помещения - С..

-в размер на 722,40 лв. по фактура, издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] през м. 06.2012 г. с предмет на доставката проект за преустройство на помещения в игрална зала [населено място].

Ревизиращият екип счел, че [фирма] е извършило доставка на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС към [фирма], като е ползвало посочените подизпълнители. Това обстоятелство е установено и от Приложение 1 към споразумението от 25.02.2013 г., в което са включени като извършени, гореописаните дейности. От друга страна, съгласно подписан Протокол обр. 19 към фактура № 1/ 04.02.2013 г. за приети СМР на посочения обект е установено, че дейностите по изработка, доставка и монтаж на стъклени и алуминиеви врати, изграждане на водопроводна и канализационна инсталация, проект за преустройство и доставка и монтаж на преградни стени не са актувани и съответно не са включени в стойността на издадената фактура № 1/04.02.2012 г. към [фирма].

Органът по приходите е приел, че в случая са налице доставки услуги от [фирма] към [фирма], за които [фирма] е следвало, но не е начислило данък, съгласно ЗДДС. Поради това и на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС на ревизираното лице е начислен ДДС в общ размер на 4 496,26 лв. за периоди м. 06, м. 07, м. 08, м. 09 и м. 10.2012 г., и м. 01.2013 г.

Ревизионният акт е връчен на [фирма] съгласно чл. 119, ал.2 ДОПК на 29.07.2014 г. чрез пълномощник по подписана разписка по чл. 30, ал.1 ДОПК. Броен от датата на това връчване, 14-дневния срок за административното му обжалване по чл. 152, ал.1 ДОПК е изтекъл на 12.08.2014 г. В последния ден на този срок, [фирма] е подало жалба вх. № 53-06-3481/12.08.2014 г. по описа на ТД на НАП-С., вх. № 23-22-1599/18.08.2014 г. по описа на ДОДОП-С.. В образуваното с нея производство за административно обжалване при спазване на 60-дневния срок по чл. 155, ал.1, изр.1 вр. чл. 146 ДОПК за приключването му, директорът на ДОДОП - С. се е произнесъл с

Решение № 1856/17.10.2014 г., с което на основание чл. 155, ал.2 ДОПК, РА № [ЕГН]/07.07.2014 г. е отменен в частта на установения резултат за м.10.2009 г., м.11.2009 г., м.12.2009 г., м.02.2010 г., м.05.2010 г., м.04.2013 г., м.05.2013 г. и м.06.2013 г., изменен е за увеличение на ДДС за възстановяване за м.10.2012 г. от 5 585.84 лв. на 7 491.06 лв., намаление на ДДС за възстановяване за м.02.2013 г. от 5 403.33 лв. на 4 424.05 лв. и следващите се лихви, увеличение на ДДС за възстановяване за м.03.2013 г. от 2 153.58 лв. на 2 767.86 лв. и потвърждаване на ревизионния акт в останалата част.

РА е оспорен пред съда в частта, изменена и потвърдена с решението на Д "ОДОП" – С..

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка, както и допълнително представени такива.

По делото са изслушани и приети, като неоспорени от страните, две съдебно-счетоводни експертизи и една допълнителна такава, както и две съдебно-технически експертизи, изготвени от вещи лица, които съдят кредитира като обективни и компетентно изготвени.

Съдът при тази фактическа обстановка от правна страна приема следното:

Жалбата до АССГ, подадена чрез ответния административен орган на 05.11.2014 г., е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Първо, подадена е срещу РА № [ЕГН]/07.07.2014 г., в части в която е обжалван по административен ред, както изисква чл. 156, ал.2 ДОПК. Административната жалба по чл. 145 ДОПК на [фирма] не е изцяло уважена от Директора на ДОДОП – С. с решение по чл. 155 ДОПК за цялостна отмяна на този ревизионен акт, както се предпоставя от чл. 156, ал.3 ДОПК. Следователно в неотмените по административен ред негови части РА № [ЕГН]/07.07.2014 г. е съдебно обжалваем съгласно чл. 156, ал.1 ДОПК, а жалбата не е недопустима по чл. 159, т.1 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК като насочена срещу неподлежащ на оспорване акт.

Второ, не е недопустима по чл. 159, т.2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК и поради неправосубектност на оспорващия. Като дружество, жалбоподателят има общата материалноправна правоспособност на юридическо лице по чл. 131 ЗЛС вр. чл. 63, ал.3 ТЗ и основаната на нея по правилото на чл. 27, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК процесуалната правоспособност по чл. 9, ал.1, т.2 ДОПК да инициира като оспорващ това дело.

Трето, РА № [ЕГН]/07.07.2014 г. не е оттеглен по чл. 91, ал.1 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК от издалите го органи по приходи – съответно няма настъпила недопустимост на съдебното му оспорване по чл. 159, т.3 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Четвърто, тъй като с ревизионния акт са установени задължения на [фирма], по чл. 147, ал.1 in fine АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК дружеството е легитимирано да иска съдебна отмяна на неотменените по административен ред части, а жалбата му не е недопустима по чл. 159, т.4 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК за липса на правен интерес.

П., Решение № 1856/17.10.2014 г. е съобщено на [фирма] съгласно чл. 148 ДОПК по електронен път на 23.10.2014 г., на която дата с електронно

съобщение по чл. 30, ал.6 ДОПК е потвърдено получаването му. Броен оттогава, 14-дневният срок по чл. 156, ал.1 ДОПК за съдебно обжалване на ревизионния акт е изтекъл на 06.11.2014 г. Жалбата на [фирма] до Административен съд София – град е подадена чрез ДОДОП – С. с вх. № 53-00-959 на 05.11.2014 г., без просрочие по чл. 151, ал.1 ДОПК, водещо до недопустимост по чл. 159, т.5 АПК вр. § 2 от ПР на ДОПК.

Шесто, този спор не е преклудирен с влязло в сила съдебно решение по чл. 159, т.6 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, нито се разглежда в друго висящо дело по чл. 159, т.7 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Седмо, жалбата не е оттеглена, нито е заявен отказ от нея по реда на чл. 155, ал.1 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК – няма недопустимост по чл. 159, т.8 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК поради десезиране на съда със спора.

О., искането за частична отмяна на РА № [ЕГН]/07.07.14 г. е подведомствено на административните съдилища съгласно чл. 128, ал.1, т.1 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК и родово им е подсъдно съгласно чл. 132, ал.1, пр.1 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК. Предвид местонахождението на директора на ДОДОП – С. като решаващ орган по чл. 152, ал.2 ДОПК в С., спорът е местно подсъден на Административен съд София-град съгласно чл. 156, ал.1 ДОПК.

Жалбата е редовна - има писмената форма и съдържанието по чл. 149, ал.1 вр. чл. 145, ал.1 ДОПК, както и приложенията по чл. 149, ал.2, т.2 и 3 ДОПК. Липсата на представен документ за внесена държавна такса по чл. 149, ал.2, т.4 ДОПК се отстрани по реда и в срока по чл. 151, ал.2 ДОПК.

При положение, че основания за недопустимост, общи и/или специални, и/или за нередовности на жалбата не се констатира, предявеният с нея спор ще следва да се разгледа по съществото му.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 119, ал. 2 ДОПК – П. Г. Г., на длъжност началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП С. - възложил ревизията и С. С. Цинцарска, на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията. Издателят на всички ЗВР е компетентен орган по смисъла на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, оправомощен със Заповед № РД-01-552/07.05.2015 г. на директора на ТД на НАП /л. 28 по делото/. Обжалваният РА е издаден в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 ДОПК. Всички ЗВР, РА и РД са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните

удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени доказателства, които не са оспорени. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които да са самостоятелно основание за отмяна на РА.

В хода на ревизията е констатирано, че основен предмет на дейност на [фирма] жилищно строителство - изграждане на многофамилна жилищна сграда, находяща се в [населено място],[жк].

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане са извършени множество процесуални действия, подробно описани в РД, който по силата на чл. 120 от ДОПК е неразделна част от РА.

По отношение на КИ № 2/01.03.2013 г.

Съгласно чл. 115, ал. 1 от ЗДДС, при изменение на данъчната основа на доставката или при разваляне на доставка, за която е издадена фактура, доставчикът е длъжен да издаде известие към фактурата. Чл. 115, ал. 3 от ЗДДС гласи, че при увеличение на данъчната основа се издава дебитно известие, а при намаление на данъчната основа или при разваляне на доставки - кредитно известие. Според чл. 115, ал. 2 от ЗДДС, кредитното известие следва да се издаде не по-късно от 5 дни от възникване на съответното обстоятелство по ал.1. Реквизитите на известията са регламентирани с разпоредбата на чл. 115, ал. 4 от ЗДДС.

Издаването на кредитно известие е предвидено от законодателя за регулиране на законосъобразно развили се отношения, при които счетоводното отразяване отговаря на реално извършените стопански операции, но в един последващ момент същите се обезсилват от датата на възникването им.

Издаденото КИ № 2/01.03.2013 г. не е признато, тъй като не са представени категорични доказателства за разваляне на сделката, нито за намаляване на данъчната основа.

Като доказателство за причината, довела до издаване на въпросното КИ, жалбоподателят е представил Споразумение от 25.02.2013 г., съгласно което страните постигат съгласие да развалят и обезсмислят отношенията между тях по повод на извършените ремонтни дейности и доставката и монтажа на оборудване и съоръжения в обект, собственост на [фирма] - игрална зала в [населено място].

Съдът намира за правилен извода, че това споразумение не доказва разваляне с обратна сила на правната връзка, възникнала по повод договорената доставка между страните. От една страна, в констативната част на това споразумение изрично е посочено, че услугата е действително извършено от [фирма] и е приключила с постигнат

резултат, а именно посоченото в Приложение 1 към споразумението: доставка и монтаж на отоплителна вътрешна инсталация; доставка и монтаж на окачен под и мокет; доставка на системи за видеонаблюдение, озвучаване, охрана С. и пожароизвестяване; доставка на хомогенна винилова настилка; транспорт В. - С.. Тоест, в случая данъчната основа на доставката не е претърпяла промяна и доставката е извършена. От друга страна, неплащането по вече извършена и предадена услуга също не е условие същата да бъде анулирана и обезсилена. Още повече, че от чл. 9, ал. 1 на споразумението става ясно, че ремонтните дейности и доставки на строителни материали за тях са били за сметка на [фирма]. Правилно органът по приходите е счел, че въпросното споразумение не визираще разваляне на сделката, а урежда вътрешна договореност между страните във връзка с начина на разплащане на извършените СМР, т.е. трансформира доставката в доставка с насрещни престации, различни от пари /бартер/. Както правилно органите по приходите са изтъкнали в оспорвания РА, при бартера съгласно чл. 26, ал. 7 от ЗДДС /в приложимата редакция/ са налице две насрещни доставки, в случая - на услуги.

Следователно КИ № 2/01.03.2013 г. е издадено без основание и съответно начисленият ДДС в размер на 22 413,17 лв. с отрицателен знак не следва да намери отражение в резултата за съответния данъчен период.

По отношение на допълнително начисления ДДС в общ размер на 4 496,26 лв. за периоди м. 06, м. 07, м. 08, м. 09 и м. 10.2012 г., и м. 01.2013 г.:

[фирма] е извършило доставка на услуги по изработка, доставка и монтаж на стъклени и алуминиеви врати, изграждане на водопроводна и канализационна инсталация, проект за преустройство и доставка и монтаж на преградни стени, към [фирма], като е ползвало подизпълнители [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Посочените услуги са описани като изпълнени и в Приложение 1 към Споразумението от 25.02.2013 г. От друга страна, от съдържанието на Протокол обр. 19 към фактура № 1/04.02.2013 г. за приети СМР на обект - игрална зала в [населено място] се установява, че горепосочените дейности не са актувани и не са включени в стойността на издадената фактура № 1/04.02.2012 г. към [фирма].

Описаните дейности са извършени през 2012 г., преди подписване на споразумението и преди да стане ясно, че [фирма] ще ползва за търговски цели част от обекта. След като услугите са реално извършени, то [фирма] е следвало да префактурира същите на [фирма], съответно да начисли данък, съгласно ЗДДС.

Предвид изложеното, съдът намира акта в тази част за правилен и законосъобразен и като такъв следва да се потвърди.

По отношение на доставки от [фирма]:

[фирма] е получател и по доставки на услуги от [фирма]. Издадената от посочения доставчик фактура № 1...3643/18.06.2012 г. с ДДС в размер на 2 345,98 лв. е включена в дневника за покупки на ревизираното лице два пъти, т.е. и в м. 06.2012 г. и в м. 02.2013 г. Аналогично, фактура № 1...3499/12.04.2012 г. с ДДС в размер на 2 126,92 лв. е включена в дневника за покупки на [фирма] също два пъти - в м. 04.2012 г. и в м. 02.2013 г.

Ревизиращият екип е приел, че за повторно включените в м. 02.2013 г. фактури, за [фирма] не възниква право на приспадане на данъчен кредит. Жалбоподателят не излага конкретни доводи и възражения в тази насока.

От събраните по делото доказателства се установява, че през м. 04 и м. 06.2012 г. жалбоподателят е получател по доставки на услуги, документирани с фактури № 1...3499/12.04.2012 г. с ДДС в размер на 2 126,92 лв. и № 1...3643/18.06.2012 г. с ДДС в размер на 2 345,98 лв. Доставчикът е спазил разпоредбите на чл. 25, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, като е отразил в дневника си за продажби въпросните фактури в деня на приемане на услугата за извършена. Данъкът е начислен и платен в сроковете, предвидени в ЗДДС. От своя страна, жалбоподателят ги е включил в дневниците за покупки през съответните периоди. След проверка в информационната система на НАП се установява, че въпросните фактури са включени в дневниците за покупки на [фирма] и през м. 02.2013 г. Тъй като жалбоподателят е упражнил правото си на приспадане на данъчен кредит по тезл фактури през по-ранни периоди, за които се отнасят, то незаконосъобразно е упражняването на това право и през м. 02.2013 г.

Съдът намира констатациите на органа по приходите в тази част за основателни и законосъобразни. Тъй като за м. 10.2012 г., м. 02.2013 г. и м. 03.2013 г., по част от фактурите се признава правото на приспадане на данъчен кредит, а по друга част не се признава по мотиви изложени в решението на Д „ОДОП”, то установеният за тях резултат е изменен.

Оспорването на РА в обжалваната му част, като неоснователно, следва да се отхвърли.

На основание чл. чл. 161, ал. 1 ДОПК и направеното от процесуалния представител на ответника искане, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на дирекция "ОДОП" - С. юрисконсултско възнаграждение в размер 1337,82 (хиляда триста тридесет и седем лева и осемдесет и две

стотинки) лева, съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ [фирма] срещу Ревизионен акт № [ЕГН] от 07.07.2014 г., поправен с РА за поправка № 1443322 от 06.08.2014 г., издадени от П. Г. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии”, дирекция „Контрол” при ТД на НАП - С., възложила ревизията, и С. С. Цинцарска, на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията, в частта, изменена и потвърдена с решение № 1856/17.10.2014 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С.

ОСЪЖДА [фирма], да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" – С. сума в размер на 1337,82 (хиляда триста тридесет и седем лева и осемдесет и две стотинки) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

***РЕШЕНИЕТО** може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от връчването му на страните.*

СЪДИЯ:

С РА № [ЕГН]/07.07.2014 г. на [фирма] е:

- 1) **отказано на основание чл. 70, ал.1, т.2 и 3 ЗДДС право на приспадане на данъчен кредит** общо в размер на 15 017.12 лв. по фактури от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] [фирма] и В.-К" О.;
- 2) **начислен е ДДС общо в размер на 4 496.26 лв. на основание чл. 86, ал.1 и 2 ЗДДС** във връзка с фактури, издадени от [фирма], [фирма], Ю. К." АД и [фирма];

3) **начислен е ДДС в размер на 22 413.17 лв. поради непризнато КИ**
№ 2/01.03.2013 г. към фактура № 1/04.02.2013 г. от [фирма].